

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

L E G E A

petrolului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Resursele de petrol situate în subsolul țării și al platoului continental românesc al Mării Negre, delimitat conform principiilor dreptului internațional și convențiilor internaționale la care România este parte, fac obiectul exclusiv al proprietății publice și aparțin statului român.

(2) Petrolul reprezintă substanțele minerale combustibile constituite din amestecuri de hidrocarburi naturale, acumulate în scoarța terestră și care, în condiții de suprafață, se prezintă în stare gazoasă, sub formă de gaze naturale, sau lichidă, sub formă de țiței și condensat.

(3) Gazele naturale cuprind gazele libere din zăcăminte de gaz metan, gazele dizolvate în țiței, cele din capul de gaze asociat zăcămintelor de țiței, precum și gazele rezultate din extracția amestecurilor de gaz condensat.

Art. 2. – În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile folosite se definesc după cum urmează:

1. *abandonare* semnifică ansamblul lucrărilor care conduc la închiderea exploatării unui zăcământ de petrol, incluzând lucrările de refacere și reabilitare a mediului;

2. *acord petrolier* este actul juridic încheiat, potrivit prevederilor prezentei legi, între autoritatea competentă și una sau mai multe persoane juridice române sau străine, în vederea efectuării de operațiuni petroliere și a concesiunii bunurilor necesare realizării acestora;

3. *autoritate competentă* este Agenția Națională pentru Resurse Minerale, care reprezintă interesele statului, în domeniul resurselor de petrol, conform atribuțiilor stabilite de prezenta lege;

4. *cadastru extractiv* semnifică cadastrul de specialitate, reprezentând un subsistem de evidență și inventariere sistematică a bunurilor imobile aferente operațiunilor petroliere: terenuri, construcții și instalații, sub aspect tehnic, economic, juridic și alte informații privind perimetrul instituit;

5. *carte petrolieră* este instrumentul de evidență care cuprinde:

a) toate datele privind regimul juridic al suprafețelor aferente perimetrului dezvoltare și exploatare, proprietatea, situația topografică a lucrărilor aferente operațiunilor petroliere, a resurselor/rezervelor de petrol și de producție;

b) date referitoare la delimitarea perimetrelor și operațiunile petroliere efectuate în fazele de prospecțiune și explorare;

6. *concedent* este autoritatea competentă abilitată de lege să acorde concesiunea;

7. *concesiune petrolieră* semnifică operațiunea juridică prin care statul român, reprezentat de autoritatea competentă, în calitate de concedent, transmite, pe o perioadă determinată, unei persoane juridice române sau străine, în calitate de concesionar, dreptul și obligația de a efectua, pe risc și cheltuială proprii, operațiuni petroliere ce cad sub incidența prezentei legi și dreptul de a utiliza bunurile aflate în proprietate publică, necesare realizării operațiunilor petroliere, în schimbul unei redevențe;

8. *concesionar* este titularul căruia i se acordă concesiunea petrolieră;

9. *conductă colectoare* semnifică orice conductă sau rețea de conducte, inclusiv instalațiile, echipamentele și dotările aferente, prin care se asigură transportul petrolului de la punctele de colectare din cadrul zăcămintelor comerciale până la conducta magistrală;

10. *conductă magistrală* este orice conductă, inclusiv instalațiile, echipamentele și dotările aferente, prin care se asigură transportul petrolului între punctele de preluare din conducte colectoare sau din import și punctele de predare la unitățile de prelucrare, centrele de distribuție și la consumatorii racordați direct la aceasta sau la export;

11. *conductă de tranzit* este conducta care asigură transportul petrolului pe teritoriul României, între două puncte diferite situate pe frontiera de stat a țării, construită în baza unui acord interguvernamental, care are regimul juridic și este operată în conformitate cu prevederile legii speciale prin care se aprobă acordul;

12. *depozit subteran* este un spațiu din scoarța terestră cu calități naturale sau dobândite ca urmare a unor operațiuni petroliere sau activități miniere anterioare, proprii pentru introducerea, stocarea și scoaterea unor volume de petrol;

13. *dezvoltare* semnifică ansamblul lucrărilor care constau în realizarea sondelor de exploatare, construirea, montarea, reabilitarea și modernizarea instalațiilor specifice, conductelor colectoare, conductelor magistrale, echipamentelor și a altor utilități necesare extracției, tratării, stocării, transportului și tranzitului petrolului;

14. *exploatare* semnifică ansamblul de lucrări efectuate la și de la suprafață pentru extragerea petrolului, colectarea, tratarea, transportul precum și tranzitul acestuia prin conductele magistrale, în vederea realizării unor scopuri economice prin folosirea și punerea în valoare a acestuia;

15. *explorare* semnifică ansamblul de studii și operațiuni care se realizează pentru cunoașterea condițiilor geologice de acumulare a petrolului și cuprinde identificarea zăcămintelor, evaluarea cantitativă și calitativă a acestora, precum și determinarea condițiilor tehnice și economice de valorificare;

16. *fond geologic național* reprezintă totalitatea datelor privind resursele și rezervele minerale, obținute din activități miniere și petroliere, indiferent de natura suportului de stocare;

17. *fond național de resurse geologice/rezerve de petrol* reprezintă totalitatea resurselor/rezervelor evidențiate și înregistrate de către autoritatea competentă pentru fiecare tip de resursă de petrol a țării, determinate conform reglementărilor specifice;

18. *forță majoră* semnifică un eveniment imprevizibil, inevitabil și insurmontabil, care generează imposibilitatea temporară sau definitivă de executare, parțială sau totală, a operațiunilor petroliere;

19. *înmagazinare subterană* reprezintă ansamblul de operațiuni petroliere executate la și de la suprafață pentru introducerea, stocarea în depozite subterane, precum și scoaterea petrolului din acestea, în vederea valorificării;

20. *mediu* semnifică ansamblul de condiții și elemente naturale, definite conform Legii protecției mediului nr.137/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care pot fi afectate prin operațiuni petroliere;

21. *operare a conductelor magistrale* semnifică ansamblul activităților desfășurate pentru realizarea transportului petrolului, construirea, exploatarea, dezvoltarea, întreținerea, repararea, modernizarea și abandonarea conductelor magistrale sau a unor porțiuni din acestea;

22. *operare a terminalelor petroliere* semnifică ansamblul activităților pentru recepționarea, stocarea și transferul la facilitățile portuare prin care se face importul, respectiv exportul petrolului și al produselor petroliere;

23. *operator* semnifică titularul sau o persoană juridică desemnată de titular să conducă operațiunile petroliere prevăzute în acordul petrolier și să îl reprezinte în relațiile cu autoritatea competentă;

24. *operațiuni petroliere* semnifică ansamblul de activități de explorare, dezvoltare, exploatare și abandonare a unui zăcământ petrolier, înmagazinarea subterană, precum și transportul și tranzitul petrolului pe conducte magistrale, precum și operarea terminalelor petroliere;

25. *perimetru petrolier* reprezintă aria corespunzătoare proiecției la suprafață a conturului părții din scoarța terestră în interiorul căreia, pe un interval de adâncime determinat, se realizează lucrări de explorare, dezvoltare, exploatare sau înmagazinare, precum și suprafețele necesare desfășurării activităților de explorare, dezvoltare, exploatare, înmagazinare și transport al petrolului, situate în afara acestei arii;

26. *perimetru de operare a conductelor magistrale și a terminalului petrolier* delimitează culoarul de protecție și siguranță a conductelor, terenurile aferente stațiilor de pompare, comprimare, depozitare și instalațiilor de protecție, securitate și comunicații aferente;

27. *permis de prospecțiune* este actul juridic emis de autoritatea competentă prin care se acordă dreptul neexclusiv, în sensul că se poate

acorda simultan mai multor solicitanți, de a efectua lucrări de explorare într-un perimetru petrolier;

28. *plan de abandonare* semnifică complexul de documentații tehnice, economice, sociale și de mediu care motivează închiderea exploatării și conține acțiunile necesare pentru asigurarea finanțării și realizării efective a măsurilor de încetare a activității;

29. *plan de refacere a mediului* reprezintă ansamblul măsurilor de refacere și reabilitare a mediului în perimetrul de explorare/exploatare, ținând cont și de opțiunile colectivităților locale privind utilizarea post-închidere a perimetrului și care conține și proiectul tehnic de realizare a acestora;

30. *preț de referință a petrolului* reprezintă prețul stabilit de către autoritatea competentă, în baza unei metodologii fundamentate prin studii de specialitate, care se utilizează pentru calculul veniturilor bugetului de stat aferente redevenței petroliere;

31. *producție brută de petrol* reprezintă cantitățile de petrol extrase din zăcământ determinate la punctele de măsură, după trecerea prin instalațiile de separare și/sau tratare;

32. *provizion de abandonare, de refacere a mediului și de redare în circuitul agricol sau forestier* reprezintă suma înregistrată în evidența contabilă și dedusă anual la calculul impozitului pe profit, în condițiile reglementărilor în vigoare;

33. *redevență petrolieră* reprezintă suma datorată de către titularii acordurilor petroliere bugetului de stat, în condițiile legii, pentru exploatarea unui zăcământ petrolier și a bunurilor aflate în domeniul public, în scopul transportului și tranzitului petrolului pe conducte magistrale, precum și operării terminalelor petroliere;

34. *resursă geologică de petrol* semnifică totalitatea cantităților sau volumelor de petrol din acumulările naturale descoperite și a celor presupuse a fi descoperite prin viitoarele operațiuni petroliere;

35. *rezervă de petrol* reprezintă partea din resursa geologică estimată că poate fi extrasă în condițiile tehnice și economice existente la data la care a fost calculată;

36. *reziliere* este actul juridic prin care autoritatea competentă dispune încetarea, în condițiile prezentei legi, a unui acord petrolier;

37. *sistem național de transport al petrolului* reprezintă ansamblul conductelor magistrale interconectate care asigură colectarea petrolului extras din perimetrele de exploatare sau a celui provenit din import și dirijarea lui de la punctele de predare de către producători,

respectiv importatori, la unitățile de prelucrare, spre centrele de distribuție și consum sau la export, stațiile de pompare și comprimare, rampele de încărcare-descărcare pe calea ferată, precum și toate instalațiile, echipamentele și dotările aferente acestora;

38. *subcontractant* reprezintă persoana juridică ce prestează servicii concesionarului în baza unui contract, care are ca obiect executarea în parte a operațiunilor petroliere prevăzute în acordul petrolier;

39. *terminal petrolier* reprezintă ansamblul compus din rezervoare, conducte tehnologice, pompe și instalații portuare care asigură transferul petrolului de la/la limita conductelor magistrale la/de la facilitățile portuare, pentru import, respectiv export;

40. *titular* semnifică persoana juridică română sau străină, căreia i s-a acordat dreptul de a efectua operațiuni petroliere în baza unui acord petrolier;

41. *transport* desemnează ansamblul activităților pentru operarea conductelor magistrale sau a unor porțiuni din acestea, precum și preluarea, manipularea, dispecerizarea, depozitarea, selecționarea, transmisia și livrarea petrolului la consumatori finali, la distribuitori, la export sau în tranzit;

42. *transportator* desemnează orice persoană juridică, care este titular al unui acord petrolier pentru transportul petrolului prin conducte magistrale și/sau de tranzit;

43. *tranzit* desemnează transportul pe teritoriul României al petrolului provenit dintr-un stat și destinat altui stat;

44. *zăcământ comercial* desemnează acumularea sau ansamblul acumulărilor naturale de petrol, a căror valorificare unitară este justificată din punct de vedere tehnic și economic;

45. *zonă de protecție* desemnează suprafața de teren extinsă de o parte și de alta a proiecției în plan orizontal a conductelor magistrale și a instalațiilor/infrastructurii aferente, cu o distanță care asigură integritatea tehnică în funcționarea acestora;

46. *zonă de siguranță* desemnează suprafața de teren extinsă de o parte și de alta a proiecției în plan orizontal a conductelor magistrale și a instalațiilor/infrastructurii aferente, cu o distanță stabilită pentru fiecare obiectiv, în funcție de cerințele de siguranță și intervenție ale acestuia.

Art. 3. – Operațiunile petroliere se realizează de către persoane juridice, române sau străine, în condițiile legii, numai în cadrul unor perimetre stabilite în acest scop de către autoritatea competentă.

Art. 4. – (1) Toate datele și informațiile, indiferent de modalitatea de stocare, obținute ca urmare a efectuării de operațiuni asupra resurselor petroliere românești, determinate conform art.1 alin.(1), aparțin statului român.

(2) Persoanele juridice care efectuează operațiuni petroliere pot utiliza datele și informațiile obținute, numai în interes propriu, pe toată durata acestora.

(3) Transmiterea către alte părți interesate a datelor și informațiilor privind resursele petroliere din România se face cu acordul autorității competente, conform normelor de aplicare a prezentei legi.

(4) Autoritatea competentă, titularii de acorduri/permise, precum și alte autorități publice și instituții cu atribuții în aplicarea prevederilor prezentei legi au obligația de a păstra confidențialitatea asupra datelor și informațiilor transmise de către titularii acordurilor și/sau permiselor de care iau cunoștință în executarea atribuțiilor de serviciu, pe toată durata operațiunilor petroliere, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 5. – (1) Lucrările de dezvoltare și exploatare a zăcămintelor comerciale de petrol se pot executa numai pentru rezerve confirmate de autoritatea competentă, la propunerea titularului.

(2) Documentațiile privind calculul rezervelor se întocmesc de către titular, în conformitate cu instrucțiunile tehnice emise de către autoritatea competentă.

CAPITOLUL II

Dobândirea folosinței și accesul la terenurile pe care se efectuează operațiuni petroliere

Art. 6. – Dreptul de folosință a terenurilor necesare efectuării operațiunilor petroliere se dobândește în condițiile legii, prin:

a) vânzarea-cumpărarea terenurilor și, după caz, a construcțiilor situate pe acestea, la prețul convenit între părți;

b) schimbul de terenuri, însoțit de strămutarea proprietarului afectat și de reconstrucția clădirilor pe terenul nou acordat, pe cheltuiala titularului care beneficiază de terenul eliberat, conform convenției părților;

c) închirierea terenului pe durată determinată, pe bază de contracte încheiate între părți;

d) exproprierea pentru cauză de utilitate publică, în condițiile legii;

e) concesionarea terenurilor;

f) asocierea dintre proprietarul terenului și titularul de acord;

g) alte proceduri prevăzute de lege.

Art. 7. – (1) Asupra terenurilor, altele decât cele declarate de utilitate publică, necesare accesului în perimetrele de explorare sau exploatare și a terenurilor necesare oricăror activități pe care acestea le implică, altele decât cele declarate de utilitate publică se instituie, în favoarea titularului, un drept de servitute legală.

(2) Exercitarea dreptului de servitute legală stabilit potrivit prevederilor alin.(1) se face contra plății unei rente anuale către proprietarii terenurilor afectate de acesta, pe baza convenției încheiate între părți cu respectarea prevederilor legale, în termen de 60 de zile de la comunicarea către proprietarii de terenuri a unei notificări scrise din partea titularilor de acorduri și/sau permise.

(3) În cazul în care părțile nu ajung la un acord de voință în termenul prevăzut la alin.(2), stabilirea cuantumului rentei se va face de către instanță, în condițiile legii.

(4) Durata servituții legale stabilite potrivit prevederilor alin.(1) este cea a operațiunilor petroliere, iar terenurile ce urmează a fi afectate vor fi determinate, în ceea ce privește suprafețele și proprietarii, după principiul celei mai mici atingeri aduse dreptului de proprietate.

Art. 8. – (1) Accesul la terenurile afectate de servitutea legală prevăzută la art.7 alin.(1), se stabilește prin negocieri între titularul acordului petrolier și proprietarii de terenuri, cu respectarea principiului egalității de tratament și al echității.

(2) În caz de forță majoră sau avarie, accesul la terenuri este neîngrădit, iar evaluarea efectelor accesului se va face ulterior, cu respectarea dreptului la despăgubire a proprietarului terenului.

Art. 9. – Dreptul de acces în perimetrul de operare a conductelor este diferențiat, în funcție de natura operațiunilor ce urmează a se efectua, astfel:

a) permanent, pentru verificarea zilnică a perimetrului de operare a conductelor magistrale, cu informarea anuală a proprietarilor terenurilor;

b) ocazional, pentru lucrări de intervenții în caz de avarii și de reparații programate, cu anunțarea proprietarilor de terenuri și plata despăgubirilor potrivit legii.

Art. 10. – (1) Orice neînțelegeri între titularii care desfășoară operațiuni petroliere și proprietarii terenurilor se soluționează de către instanțele judecătorești competente, potrivit legii.

(2) Despăgubirile se vor stabili avându-se în vedere contravaloarea producției estimate a culturilor și plantațiilor afectate, precum și valoarea de circulație a bunurilor imobile afectate, stabilite în condițiile legii, la momentul afectării.

Art. 11. – În cazul în care statul vinde bunurile expropriate în condițiile art.6 lit.d), foștii proprietari sau, după caz, succesorii lor, au dreptul de a reintra în posesia acestora, la un preț ce nu poate fi mai mare decât despăgubirea actualizată, în care scop vor fi înștiințați despre condițiile vânzării, pe cale administrativă sau prin publicitate.

Art. 12. – (1) Efectuarea de operațiuni petroliere pe terenurile pe care sunt amplasate monumente istorice, culturale, religioase, situri arheologice de interes deosebit, rezervații naturale, zone de protecție sanitară și perimetre de protecție hidrogeologică a surselor de alimentare cu apă, precum și instituirea dreptului de servitute pentru operațiunile petroliere pe astfel de terenuri sunt interzise.

(2) Excepțiile de la prevederile alin.(1) se stabilesc prin lege, cu stabilirea de despăgubiri și alte măsuri compensatorii.

Art. 13. – Dreptul de proprietate asupra terenului nu conferă dreptul de preempțiune asupra concesiunii operațiunilor petroliere.

CAPITOLUL III

Regimul sistemului național de transport al petrolului și al conductelor magistrale care asigură transportul și tranzitul petrolului

Art. 14. – (1) Sistemul național de transport al petrolului face parte din proprietatea publică a statului și este de importanță strategică.

(2) Investițiile efectuate din surse proprii ale titularului, pe durata concesiunii, în vederea operării sistemului național de transport al petrolului, concretizate în dezvoltări și modernizări ale sistemului național de transport al petrolului, fac parte din proprietatea publică a statului.

(3) Investițiile prevăzute la alin.(2) sunt considerate active corporale supuse amortizării, potrivit prevederilor legale.

(4) Investițiile efectuate în baza unui contract de parteneriat public-privat au regimul juridic al bunurilor prevăzute la alin.(1).

(5) Bunurile aflate în proprietatea publică a statului, finanțate din surse bugetare, nu se supun amortizării.

(6) Bunurile aflate în proprietatea publică a statului, precum și cele prevăzute la alin. (2) se predau, de către titular, autorității competente, la data încetării concesiunii.

Art. 15. – (1) Investițiile efectuate din surse proprii ale titularului, concretizate în bunuri noi similare celor prevăzute la art.14, dar care nu fac parte din sistemul național de transport al petrolului, au regimul juridic de bunuri proprietate privată și se pot conecta la acesta.

(2) Titularul are obligația să permită accesul la aceste conducte în condițiile art.47 lit.b).

Secțiunea 1 ***Tranzitul petrolului***

Art. 16. – Tranzitul petrolului se efectuează prin conducte magistrale, pe baze contractuale, cu respectarea legislației în vigoare și a acordurilor internaționale la care România este parte.

Art. 17. – Contractele de tranzit al petrolului vor fi negociate de entitățile desemnate de statul român cu entitățile corespondente din

statele implicate, având la bază și clauzele contractuale stabilite prin mandatul autorităților competente.

Art. 18. – Condițiile prevăzute în contractele de tranzit nu vor include clauze restrictive nejustificate sau care să pericliteze securitatea furnizării și calitatea serviciilor, ținând cont de rezerva de producție, capacitatea de depozitare și de eficiența modului de operare a sistemului existent.

Secțiunea a 2-a

Regimul transportului petrolului prin sistemul național de transport

Art. 19. – Transportul petrolului prin sistemul național de transport constituie un serviciu public de interes național și importanță strategică.

Art. 20. – (1) Concesionarul sistemului național de transport al petrolului are calitatea de transportator comun și obligația de a asigura, potrivit prevederilor legale, accesul liber la capacitatea disponibilă a sistemului, tuturor solicitanților, persoane juridice autorizate, în condiții egale, în mod nediscriminatoriu și transparent.

(2) Capacitatea disponibilă reprezintă diferența dintre capacitatea fizică totală a sistemului și capacitatea angajată prin obligațiile contractuale asumate de către transportator, prin contracte încheiate și în vigoare la data solicitării de către un beneficiar, asigurând totodată:

- a) transportul petrolului aparținând transportatorului;
- b) îndeplinirea unor obligații privind prestarea unor servicii publice de către transportatorul comun, conform legislației în vigoare;
- c) menținerea unei rezerve de capacitate necesară operării sistemului în condiții de securitate, flexibilitate și eficiență, potrivit normelor tehnice emise de transportator și avizate de autoritatea competentă.

(3) Accesul la capacitatea disponibilă a sistemului național de transport al petrolului reprezintă dreptul oricărui solicitant autorizat de a beneficia de racordare efectivă la sistem și/sau de transport al propriilor cantități de țiței, condensat și/sau gaze naturale, corespunzător contractului de transport încheiat și în schimbul achitării tarifelor de transport.

(4) Tarifele de transport din sistemul național de transport se stabilesc de către autoritatea competentă, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 21. – (1) Transportatorul comun nu este obligat să asigure accesul la sistemul național de transport al petrolului atunci când:

a) nu există capacitate disponibilă în conductele magistrale, potrivit prevederilor art.20 alin.(2), pentru rutele solicitate. În cazul în care nu există suficientă capacitate disponibilă pentru a transporta întreaga cantitate solicitată, transportatorul comun va informa solicitantul, iar acesta va putea să își ajusteze cererea în mod corespunzător;

b) există considerente temeinice de ordin tehnic, operațional sau de siguranță, care pot afecta securitatea operării sistemului;

c) calitatea petrolului solicitat să fie transportat nu respectă:

i) specificațiile de calitate corespunzătoare pentru sistemul național de transport al petrolului;

ii) specificațiile de calitate a transporturilor de petrol contractate;

iii) calitatea transporturilor de petrol solicitate, cărora li s-a acordat un nivel mai înalt de prioritate în cadrul cererii;

(2) Orice refuz al transportatorului comun de a asigura oricărui solicitant accesul la sistemul național de transport va fi motivat în mod corespunzător și transmis în scris acestuia și către autoritatea competentă.

(3) Transportatorul comun are următoarele obligații:

a) asigură integritatea calitativă și cantitativă a petrolului transportat, cu deducerea cantităților aferente pierderilor tehnologice, calculate conform instrucțiunilor tehnice în vigoare;

b) asigură o rezervă de capacitate, necesară operării sistemului în condiții de securitate, flexibilitate și eficiență, potrivit normelor tehnice emise de transportator și avizate de autoritatea competentă.

(4) Solicitantul va avea dreptul de a se adresa autorității competente referitor la refuzul transportatorului comun, a cărui soluționare se va face printr-o procedură stabilită de aceasta prin reglementări, iar soluția autorității competente este obligatorie pentru transportator și solicitant.

Art. 22. – Autoritatea competentă are dreptul să investigheze, să analizeze și să soluționeze, din proprie inițiativă, orice caz de refuz al accesului la sistemul național de transport, înregistrat de către transportatorul comun.

Art. 23. – (1) Nu pot avea calitatea de transportator comun persoanele juridice care:

a) sunt controlate, fie prin deținerea de acțiuni sau pachete de acțiuni, fie prin orice altă formă de exercitare a controlului asupra managementului sau administrării, sau în orice alt mod ce ar putea fi rezonabil considerat ca determinant al unui conflict de interese ce poate pune în pericol prevederea de transparență și nediscriminare a accesului la sistemul național de transport al petrolului, de o terță persoană juridică angajată în mod direct sau indirect în activități de producție, prelucrare, rafinare sau comercializare a petrolului;

b) sunt controlate simultan de persoane fizice sau juridice care dețin controlul sau sunt capabile să exercite controlul asupra persoanelor juridice prevăzute la lit.a), prin deținerea de acțiuni sau pachete de acțiuni, ori altă formă de deținere a controlului, sau în orice alt mod ce ar putea fi considerat ca determinant al unui conflict de interese ce poate pune în pericol prevederea de transparență și nediscriminare a accesului la sistemul național de transport.

(2) Persoana juridică, care deține calitatea de transportator comun nu se va angaja în mod direct sau indirect în operațiuni petroliere de explorare, dezvoltare și exploatare, precum și activități de prelucrare, rafinare sau comercializare a petrolului, inclusiv prin deținerea de acțiuni sau pachete de acțiuni, ori printr-un contract de management în care sunt implicate oricare dintre persoanele prevăzute la alin.(1), sau în orice alt mod ce ar putea fi rezonabil considerat ca determinant al unui conflict de interese ce poate pune în pericol prevederea de transparență și nediscriminare a accesului la sistemul național de transport.

Art. 24. – Prin derogare de la prevederile art.23 alin.(2), transportatorii comuni au dreptul de a efectua operațiuni comerciale de cumpărare-vânzare a petrolului în condițiile stabilite și limitele aprobate de autoritatea competentă, strict în vederea asigurării echilibrului fizic și menținerii în parametrii operaționali a sistemului național de transport. Orice astfel de operațiune se comunică autorității competente la momentul executării, iar evidențele contabile privind astfel de operațiuni

vor fi ținute distinct de cele privind transportul prin sistemul național de transport.

Art. 25. – (1) Pentru a asigura întreținerea sistemului național de transport al petrolului și pentru a elimina apariția posibilelor pericole în exploatarea acestuia se instituie zone de protecție și de siguranță.

(2) Zonele de protecție și de siguranță se determină în conformitate cu normativele și prescripțiile tehnice specifice aprobate de autoritatea competentă.

(3) Asupra terenurilor aflate în proprietatea terților, cuprinse în zonele de protecție și de siguranță, se stabilește drept de servitute legală.

(4) Transportatorii au dreptul să realizeze lucrări de intervenții numai cu anunțarea proprietarului terenului. Despăgubirile pentru intervențiile executate se stabilesc ulterior prin negocieri cu proprietarul terenului iar în caz de divergență cuantumul despăgubirilor se stabilește de către instanțele judecătorești.

Art. 26. – (1) Regimul juridic al transportului gazelor naturale prin sistemul național de transport se stabilește prin lege specială.

(2) Modul de reglementare a accesului, a refuzului de acces la sistem, a avizării normelor tehnice privind transportul gazelor naturale, a operațiunilor comerciale efectuate în baza art. 24 precum și tarifele pentru prestarea serviciului de transport al gazelor naturale se stabilesc de către autoritatea competentă.

(3) Autoritatea competentă având funcție de reglementare în sectorul și pe piața gazelor naturale este Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale.

CAPITOLUL IV

Regimul concesiunilor petroliere

Art. 27. – (1) Operațiunile petroliere, inclusiv bunurile necesare realizării acestor operațiuni aflate în proprietate publică, se concesionează în condițiile prezentei legi de către autoritatea competentă.

(2) Durata inițială a concesiunii poate fi până la 30 de ani, cu posibilitate de prelungire de până la 15 ani.

Art. 28. – (1) Lucrările de explorare pot fi executate și numai pe bază de permise neexclusive de prospecțiune, acordate de autoritatea competentă pe baza primirii unei solicitări scrise, pentru un perimetru definit prin coordonate topogeodezice.

(2) Forma și dimensiunile perimetrului de prospecțiune se stabilesc de către autoritatea competentă.

(3) Permisul de prospecțiune se acordă pentru o durată de maximum 3 ani, fără drept de prelungire.

Art. 29. – (1) Autoritatea competentă stabilește, prin ordin, lista perimetrelor pentru executarea operațiunilor petroliere care se concesionează, precum și a bunurilor necesare realizării acestor operațiuni. Lista se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La momentul aderării la Uniunea Europeană, lista se va publica și în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Art. 30. – (1) Concesionarea operațiunilor petroliere se realizează prin acord petrolier, încheiat de către autoritatea competentă cu persoane juridice române sau străine.

(2) Acordul petrolier se încheie cu câștigătorul unui apel public de ofertă, organizat de autoritatea competentă în condițiile prezentei legi.

(3) Inițiativa concesiunii operațiunilor petroliere poate aparține autorității competente sau persoanelor juridice române sau străine interesate.

(4) În vederea participării la apelul public de ofertă, persoanele juridice române sau străine vor depune ofertele într-un termen care nu poate fi mai mic de 30 de zile și nu poate depăși 270 de zile calendaristice, determinat de către autoritatea competentă, prin ordin.

(5) Ofertele conțin programul de explorare, de dezvoltare-exploatare sau de exploatare, după caz, propus, actele doveditoare privind capacitatea tehnică și financiară a ofertantului, precum și alte documente stabilite de autoritatea competentă.

(6) Programul de explorare propus cuprinde descrierea operațiunilor petroliere și cheltuielile aferente acestora, obligatoriu de realizat.

(7) Programul de dezvoltare-exploatare sau de exploatare va cuprinde rezervele estimate, perioada de valorificare economică a rezervelor și lucrările de dezvoltare propuse.

(8) Condițiile de organizare și desfășurare a apelului public de ofertă prevăzut la alin.(2), criteriile de selectare și desemnare a câștigătorului, precum și alte aspecte se stabilesc, prin derogare de la legislația privind regimul concesiunilor, prin norme metodologice transparente și nediscriminatorii, aprobate de Guvern.

Art. 31. – (1) Acordul petrolier se încheie în formă scrisă și intră în vigoare după aprobarea lui de către Guvern.

(2) Prevederile acordului petrolier rămân valabile pe toată durata acestuia, cu excepția adoptării unor dispoziții legale favorabile titularului acordului petrolier.

(3) În situația în care, pe parcursul realizării operațiunilor petroliere, apar situații care nu au putut fi prevăzute la încheierea acordului, cu excepția prevederilor care au condus la câștigarea concursului public de ofertă, părțile, de comun acord, vor încheia acte adiționale, care vor intra în vigoare la data aprobării lor de către Guvern.

Art. 32. – Începerea operațiunilor petroliere se autorizează în scris de către autoritatea competentă, în baza autorizațiilor și avizelor impuse de legislația în vigoare.

Art. 33. – (1) Persoanele juridice străine care au obținut dreptul de a efectua operațiuni petroliere sunt obligate ca, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a acordului petrolier, să înființeze și să mențină, pe toată durata concesiunii și în condițiile acordului petrolier, o filială sau sucursală cu sediul în România.

(2) În cazul în care doi sau mai mulți parteneri străini dobândesc drepturi petroliere cu privire la același perimetru, obligația înființării și menținerii unei filiale sau sucursale în România revine companiei desemnate să reprezinte interesele lor.

Art. 34. – (1) Titularul unui acord petrolier poate transfera altei persoane juridice drepturile dobândite și obligațiile asumate, numai cu aprobarea prealabilă scrisă a autorității competente.

(2) Orice transfer făcut fără aprobarea autorității competente este lovit de nulitate.

(3) Aprobarea transferului drepturilor dobândite și al obligațiilor asumate se face în condițiile în care persoana juridică, care preia drepturile și obligațiile acordului petrolier, dovedește că are capacitatea

tehnică și financiară necesare efectuării operațiunilor petroliere în condițiile stabilite prin acord.

(4) În cazul în care titularul acordului petrolier își modifică statutul prin reorganizare, acordul petrolier, așa cum a fost negociat, va fi transferat succesorilor legali ai titularului prin ordin al președintelui autorității competente, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin.(3).

Art. 35. – În limitele unui perimetru de explorare sau de exploatare petrolieră se pot acorda, în condițiile legii, unor persoane juridice, altele decât titularul acordului petrolier, dreptul de explorare și/sau exploatare pentru substanțe minerale utile, altele decât cele prevăzute la art.1, cu condiția ca aceste activități să nu influențeze în mod negativ operațiunile petroliere.

Art. 36. – Dreptul obținut prin concesionare este un drept distinct de cel de proprietate asupra terenurilor și nu poate fi transmis de către titular în beneficiul oricărei alte părți decât în condițiile art.34.

Art. 37. – Titularul poate contracta împrumuturi bancare în vederea executării operațiunilor petroliere, cu certificarea existenței concesiunii de către autoritatea competentă.

Art. 38. – Concesiunea încetează:

- a) prin expirarea duratei pentru care a fost acordată;
- b) prin renunțarea de către titularul acordului petrolier, în condițiile stabilite la art.40 alin.(1);
- c) prin rezilierea acordului de către autoritatea competentă, conform prevederilor art.42;
- d) la cererea titularului, în caz de survenire a unor evenimente care constituie cauze de forță majoră și care determină imposibilitatea obiectivă și definitivă de îndeplinire a unor obligații și/sau realizare a unor drepturi ale titularului, prevăzute în acord și care sunt esențiale pentru realizarea operațiunilor petroliere.

Art. 39. – Concesiunea încetează la data expirării acordului petrolier, dacă acesta nu a fost prelungit de părți, prin hotărâre a Guvernului, înainte de expirare.

Art. 40. – (1) Titularul poate renunța la acordul petrolier, dacă la data notificării renunțării către autoritatea competentă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pune la dispoziția autorității competente toată documentația privind activitatea desfășurată până la data notificării renunțării, precum și rezultatele acesteia;

b) pune la dispoziția autorității competente suma reprezentând contravaloarea lucrărilor prevăzute în programul minimal de explorare stabilit prin acordul petrolier și al celor de dezvoltare și exploatare, scadente la data notificării renunțării și neexecutate din motive imputabile titularului acordului petrolier. Suma rezultată se face venit la bugetul de stat;

c) pune la dispoziția autorității competente documentul de atestare a execuției lucrărilor de refacere a mediului deteriorat ca urmare a operațiunilor petroliere desfășurate până la momentul renunțării, emis de către autoritatea competentă în domeniul mediului;

d) pune la dispoziția autorității competente suma reprezentând contravaloarea lucrărilor de abandonare neexecutate, aferente operațiunilor petroliere desfășurate până la momentul renunțării și a programului de monitorizare a factorilor de mediu post-închidere, prevăzute în planul de abandonare. Suma rezultată se face venit la bugetul de stat.

(2) Autoritatea competentă verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(1) în termen de 60 de zile de la data notificării renunțării.

(3) La împlinirea termenului de 60 de zile prevăzut la alin.(2), acordul petrolier încetează dacă autoritatea competentă nu a comunicat refuzul său, aceasta fiind obligată să emită decizia de încetare a concesiunii.

(4) În caz de refuz al autorității competente, titularul poate cere instanței judecătorești sau arbitrale, inclusiv celor internaționale, după caz, constatarea îndeplinirii condițiilor renunțării la acordul petrolier.

(5) În cazul în care instanțele judecătorești sau arbitrale, inclusiv cele internaționale, constată îndeplinirea condițiilor renunțării la acordul petrolier, autoritatea competentă emite decizia de încetare a concesiunii, cu efect de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii.

Art. 41. – (1) Autoritatea competentă poate suspenda concesiunea când titularul acordului petrolier, în pofida sancționării contravenționale și/sau a notificării ce i-a fost făcută, dacă și după 60 de zile de la primirea acesteia, se află în una din următoarele situații:

a) nu respectă hotărârea unei instanțe judecătorești privind litigiile apărute în executarea operațiunilor petroliere;

b) este supus procedurii reorganizării judiciare și/sau a falimentului;

c) periclitează, prin modul de executare a operațiunilor petroliere, posibilitatea exploatării viitoare a zăcământului, încalcă normele privind protecția și exploatarea în siguranță a zăcămintelor;

d) aduce grave încălcări privind sănătatea, siguranța și securitatea muncii.

(2) Suspendarea acordului/permisului pentru oricare dintre motivele prevăzute la alin.(1) produce efect asupra titularului de la data comunicării făcute de către autoritatea competentă, până la dispariția cauzei care a determinat suspendarea, dar nu mai mult de un an.

Art. 42. – (1) Autoritatea competentă reziliază concesiunea când constată că titularul acordului petrolier:

a) nu își îndeplinește, din vină proprie, obligațiile asumate cu privire la termenul de începere a operațiunilor petroliere;

b) continuă sistarea operațiunilor petroliere pe o perioadă mai mare de 60 de zile, fără acordul autorității competente;

c) nu respectă prevederile studiilor tehnico-științifice de exploatare;

d) execută operațiuni petroliere fără autorizațiile prevăzute de lege sau dacă i s-a retras acordul și/sau autorizația privind protecția mediului și/sau cea de protecție a muncii;

e) furnizează, cu bună știință, autorității competente, date și informații false cu privire la operațiunile petroliere sau încalcă clauzele de confidențialitate prevăzute în licență;

f) nu achită în termen de 6 luni de la data scadentă redevența petrolieră datorată statului ;

g) nu respectă o clauză prevăzută prin acordul petrolier, cu sancțiunea revocării concesiunii;

h) nu realizează volumul minim de lucrări prevăzute în acordul petrolier pentru o perioadă dată și expirată;

i) nu înlătură, în termenul stabilit la art.41 alin.(1), cauza pentru care a fost suspendată concesiunea.

(2) Rezilierea concesiunii pentru oricare dintre motivele prevăzute la alin.(1) produce efect asupra titularului, după împlinirea a 30 de zile de la data notificării făcute de către autoritatea competentă.

Art. 43. – (1) În cazul în care survine un eveniment dintre cele prevăzute la art.38 lit.d), titularul notifică autorității competente situația, în termen de 5 zile de la producerea evenimentului; documentele care certifică forța majoră sunt eliberate de instituția legal abilitată în acest scop și se depun în termen de 15 zile de la producerea evenimentului. Încetarea concesiunii produce efect după 30 de zile de la data notificării cauzei de forță majoră.

(2) Dacă, în limita termenului de 30 de zile prevăzut la alin.(1), autoritatea competentă notifică titularului acordului refuzul său de a accepta evenimentul invocat de titular ca fiind o cauză de forță majoră, provocând imposibilitatea definitivă a inițierii sau a continuării executării operațiunilor petroliere, neimputabilă acestuia, titularul acordului poate cere instanței de contencios administrativ pronunțarea încetării acordului pentru caz de forță majoră, fără obligarea la plata de daune-interese.

(3) După rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești, autoritatea competentă va emite decizia de încetare a concesiunii.

Art. 44. – (1) Decizia de încetare a concesiunii petroliere se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, cu mențiunea datei de la care produce efect și se înscrie în Cartea petrolieră de către autoritatea competentă.

(2) La încetarea concesiunii petroliere pentru oricare dintre cauzele prevăzute la art.38, concesionarul este obligat să restituie, în deplină proprietate, liber de orice sarcină, bunurile concesionate, inclusiv investițiile realizate la acestea, legate nemijlocit de realizarea operațiunilor petroliere.

(3) În cazul în care, la încetarea cauzei de forță majoră, titularul decide să renunțe la acordul petrolier, despăgubirea va fi în obligația noului titular, licențiat de către autoritatea competentă în condițiile legii și va acoperi valoarea activelor preluate, așa cum este aceasta înscrisă în Cartea petrolieră.

Art. 45. – În termen de maximum 6 luni de la primirea notificării privind încetarea concesiunii petroliere, autoritatea competentă va stabili și va comunica titularului măsurile ce urmează a fi luate cu privire la perimetrul petrolier, la perimetrele de operare a conductelor magistrale și terminalului petrolier și la dotările aferente acestora, după caz.

Art. 46. – (1) Titularul acordului petrolier rămâne ținut, potrivit regulilor răspunderii civile delictuale, la repararea prejudiciilor cauzate terților din culpa sa prin operațiunile petroliere efectuate până la data renunțării, chiar dacă asemenea prejudicii sunt constatate după încetarea concesiunii petroliere.

(2) Concesionarii răspund patrimonial până la refacerea tuturor factorilor de mediu afectați de operațiunile petroliere, în conformitate cu planul de refacere a mediului, aprobat de autoritatea competentă de mediu.

CAPITOLUL V

Drepturile și obligațiile titularului

Art. 47. – Titularul acordului petrolier are următoarele drepturi:

a) de folosință și de acces, în condițiile legii, la terenurile necesare desfășurării operațiunilor petroliere, în limitele perimetrului prevăzut în acordul petrolier;

b) de acces, în condițiile legii, la conductele petroliere, porturile, docurile și la alte instalații, în cazul în care folosirea acestora îi este necesară pentru realizarea operațiunilor petroliere de dezvoltare – exploatare și exploatare, cu plata tarifelor respective către titularii acordurilor de concesiune a sistemului național de transport și a terminalelor petroliere;

c) să execute, în limitele perimetrului acordat, toate operațiunile petroliere prevăzute în acordul petrolier;

d) să folosească, cu respectarea prevederilor legale din domeniul gospodăririi apelor și al protecției mediului, surse de apă de suprafață sau subterane, necesare desfășurării operațiunilor petroliere;

e) să dispună asupra cantităților de petrol ce îi revin, conform clauzelor acordului petrolier, inclusiv să le exporte;

f) să monteze conducte colectoare și instalații proprii pentru transportul petrolului și al produselor sale petroliere la stații de separare

și tratare, la rampe de încărcare, la punctele de predare-primire și la consumatori, cu respectarea reglementărilor în vigoare;

g) să construiască drumuri, poduri și căi ferate necesare efectuării operațiunilor petroliere și transportului produselor rezultate din exploatare, în condițiile legii;

h) să solicite, în regim de prioritate, concesiunea exploatării unor substanțe minerale utile, altele decât petrolul, descoperite prin operațiunile sale petroliere, în cazul în care acestea pot face obiectul exploatării și al valorificării, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare;

i) să solicite autorității competente extinderea perimetrului, în cazul în care se dovedește continuitatea dezvoltării zăcămintului în afara limitelor perimetrului acordat inițial, în cazul în care suprafețele respective nu fac obiectul unui alt acord petrolier;

j) să se asocieze cu alte persoane juridice, în vederea executării operațiunilor petroliere prevăzute în acord, cu aprobarea prealabilă a autorității competente. Responsabilitatea îndeplinirii obligațiilor din acord revine în exclusivitate asociatului care are calitatea de titular de acord. În vederea emiterii aprobării asocierii, autoritatea competentă va avea în vedere cel puțin următoarele elemente: capacitatea tehnică și financiară a celui cu care se încheie asocieria, obiectul asocierii, modul de delimitare a drepturilor și obligațiilor asociaților. Companiile și societățile naționale care execută operațiuni petroliere vor obține aprobarea autorității competente numai cu acordul prealabil al ministerului de resort;

k) să obțină de la autoritatea competentă, în condițiile legii, datele necesare operațiunilor petroliere de realizat, să dețină și să utilizeze aceste date, precum și pe cele obținute din operațiunile proprii, pe durata valabilității acordului petrolier;

l) să desemneze operatorul și limitele de competență ale acestuia;

m) să efectueze operațiuni de înmagazinare a petrolului, cu avizul prealabil al autorității competente, numai după obținerea licenței de înmagazinare subterană, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

Art. 48. – (1) Titularul acordului petrolier are următoarele obligații:

a) să respecte normele și instrucțiunile emise în aplicarea prezentei legi și prevederile acordului petrolier;

b) să elaboreze, pe baza acordului petrolier, documentații tehnice și economice pentru realizarea operațiunilor petroliere și să le supună aprobării autorității competente;

c) să obțină, să întocmească, să țină la zi și să transmită la termenele fixate toate datele, informațiile și documentațiile stabilite de către autoritatea competentă referitoare la operațiunile petroliere executate și la rezultatele obținute;

d) să informeze autoritatea competentă cu privire la actele de control efectuate de către autoritățile locale de protecția mediului și de protecția muncii;

e) să păstreze confidențialitatea asupra datelor prevăzute în acordul petrolier și asupra altor informații obținute în condițiile legii de la autoritatea competentă și ministerul de resort, precum și din activitatea proprie, și să le difuzeze numai în condițiile prevăzute în acord;

f) să se asocieze, la solicitarea autorității competente, cu titularii unor perimetre adiacente, în cazul în care se constată, prin lucrările executate, continuitatea hidrodinamică a zăcământului în acele perimetre, pentru a se asigura o valorificare eficientă a rezervelor;

g) să procedeze la predarea către autoritatea competentă a perimetrului acordat, în termen de 60 de zile de la încetarea concesiunii, prin oricare dintre modurile prevăzute la art.38;

h) să îndeplinească, în termenele stabilite, măsurile dispuse în scris de autoritatea competentă în exercitarea atribuțiilor ce-i revin, potrivit legii;

i) să înregistreze în evidența contabilă și să deducă provizionul de abandonare, de refacere a mediului și de redare în circuitul agricol sau forestier; calculul și limita deductibilității provizionului pe toată durata de exploatare a zăcământului se face potrivit legii privind impozitul pe profit;

j) să obțină avizul autorităților portuare și al autorităților publice competente în domeniul transporturilor și gospodăririi apelor, pentru efectuarea operațiunilor petroliere în zona căilor navigabile;

k) să suporte cheltuielile aferente transferului de tehnologie și perfecționare profesională, prevăzute în acord;

l) să achite redevența petrolieră la termenele stabilite prin prezenta lege.

(2) Dezactivarea unui sector din sistemul național de transport al petrolului se poate face numai cu acordul autorității competente și cu

obligația titularului de a asigura preluarea și transportul petrolului din sectorul respectiv și realizarea lucrărilor de refacere și reabilitare a mediului.

CAPITOLUL VI

Tarife și redevențe petroliere

Art. 49. – (1) Titularii acordurilor petroliere sunt obligați la plata către bugetul de stat a unei redevențe petroliere .

(2) Redevența petrolieră se stabilește astfel:

a) o cotă procentuală din valoarea producției brute extrase, pentru operațiunile petroliere de exploatare a zăcămintelor petroliere, după cum urmează:

REDEVENȚA		PRODUȚIA BRUTĂ
%		țiței/condensat 10 ³ tone/trimestru
3,5%	pentru zăcămintele care produc	sub 10
5%	pentru zăcămintele care produc	între 10 și 20
7%	pentru zăcămintele care produc	între 20 și 100
13,5%	pentru zăcămintele care produc	peste 100
%		gaze naturale 10 ⁶ m.c./trimestru
3,5%	pentru zăcămintele care produc	sub 10
7,5%	pentru zăcămintele care produc	între 10 și 50
9%	pentru zăcămintele care produc	între 50 și 200
13%	pentru zăcămintele care produc	peste 200

b) o cotă de 5 % din valoarea veniturilor brute realizate din operațiuni petroliere de transport și tranzit al petrolului prin sistemele naționale de transport al petrolului, precum și din operațiunile petroliere efectuate prin terminalele petroliere aflate în proprietatea publică a statului.

(3) Redevența petrolieră este datorată din ziua începerii operațiunilor petroliere și este plătită trimestrial, cu scadența la data de 25 a primei luni a trimestrului următor.

(4) Calculul contravalorii redevenței petroliere datorate bugetului de stat de către titularii acordurilor petroliere de dezvoltare - exploatare și exploatare se face pe baza prețurilor de referință stabilite de către autoritatea competentă.

(5) Pentru cantitățile de petrol destinate constituirii stocului minim de siguranță nu se datorează redevență.

Art. 50. – (1) Gazele din producția internă extrase și reinjectate în scopul înmagazinării sunt supuse plății redevenței petroliere, în momentul scoaterii din depozitele de înmagazinare.

(2) Pentru gazele naturale reinjectate în zăcământ în scop tehnologic nu se datorează redevență petrolieră.

(3) Gazele extrase din sonde concomitent cu țițeiul, neutilizate și nevalorificate de către titular, se predau autorității competente, fără plată, iar titularul este scutit de la plata redevenței petroliere. Dreptul de valorificare a acestor gaze se va concesiona de către autoritatea competentă prin acord petrolier, noul titular urmând să suporte cheltuielile de preluare, riscurile de utilizare, precum și redevența petrolieră aferentă cantităților preluate.

(4) Pentru gazele extrase din depozite de înmagazinare, provenite din import, nu se datorează redevență petrolieră.

Art. 51. – (1) Verificarea exactității datelor pe baza cărora se calculează redevența petrolieră se face de către autoritatea competentă, precum și de către organele de stat cu atribuții în domeniul controlului financiar.

(2) Pentru neplata la termen a redevenței petroliere se datorează dobânzi și penalități de întârziere, conform legislației fiscale în vigoare.

(3) În cazul în care se constată întârzieri de peste 6 luni în achitarea acestor obligații, autoritatea competentă reziliază concesiunea petrolieră, conform art.42 alin.(1) lit.f).

Art. 52. – (1) Pentru actele eliberate în exercitarea atribuțiilor sale - avize, permise de prospecțiune și exploatare, documente de înregistrare a rezervelor, decizii de încetare a operațiunilor petroliere, aprobări de asociere, de transfer al acordului petrolier, atestate,

autorizări sau alte asemenea acte -, autoritatea competentă percepe tarife stabilite pe baza costurilor aferente cuprinzând cheltuieli cu salarii, contribuții sociale aferente salariilor și cheltuieli materiale.

(2) Pentru consultarea și utilizarea unor documente și informații referitoare la resursele de petrol, în vederea participării la concursuri de ofertă, precum și pentru consultarea Cărții petroliere, se percep taxe calculate în baza valorii de utilizare a documentelor și informațiilor. Taxele se calculează în funcție de volumul informației oferite, calitatea acesteia, metoda de investigare folosită pentru obținerea informației și vechimea acesteia.

(3) Tarifele prevăzute la alin.(1) și taxele prevăzute la alin.(2) constituie venituri extrabugetare.

(4) Veniturile extrabugetare realizate conform prevederilor alin.(1) și (2) de către autoritatea competentă se fac venit la bugetul de stat, cu excepția unei cote de până la 20 % destinată acordării de stimulente personalului acesteia.

CAPITOLUL VII

Autoritatea competentă

Art. 53. – Autoritatea competentă, abilitată pentru aplicarea dispozițiilor prezentei legi, este Agenția Națională pentru Resurse Minerale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului.

Art. 54. – În domeniul resurselor de petrol, Agenția Națională pentru Resurse Minerale are următoarele atribuții:

- a) gestionează resursele de petrol ale statului;
- b) negociază clauzele și condițiile acordurilor petroliere și încheie în numele statului astfel de acorduri;
- c) reglementează operațiunile petroliere desfășurate în temeiul acordurilor petroliere, precum și al normelor și instrucțiunilor tehnice emise în aplicarea legii;
- d) primește, verifică și înregistrează datele și informațiile privind resursele și rezervele de petrol, asigură stocarea, sistematizarea și valorificarea acestora; constituie fondul național de resurse geologice/rezerve de petrol; datele oficiale cu privire la resursele geologice/rezervele de petrol sunt cele înscrise în acesta;

e) efectuează studii pe baza cărora fundamentează și stabilește prețul de referință al petrolului extras în România, tarifele de transport prin conductele magistrale al țițeiului și condensatului, precum și tarifele prevăzute la art.52 alin.(1);

f) urmărește și verifică producția petrolieră pentru calcularea redevențelor;

g) urmărește aplicarea măsurilor stabilite pentru protecția suprafeței și a subsolului în cursul operațiunilor petroliere;

h) controlează respectarea de către concesionar a prevederilor din acordul petrolier, precum și a celor din normele și instrucțiunile din domeniu și dispune măsuri pentru respectarea acestora;

i) ordonă sistarea lucrărilor de explorare sau de exploatare executate în afara perimetrului instituit, a celor fără documentații tehnice aprobate, precum și a celor care, prin modul de desfășurare, pot conduce la exploatarea nerațională și la degradarea zăcămintelor, până la înlăturarea cauzelor care le-au produs;

j) emite norme și instrucțiuni tehnice cu caracter obligatoriu, pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor legii;

k) elaborează și ține Cartea petrolieră; actele juridice și documentele neînregistrate în Cartea petrolieră nu sunt opozabile terților;

l) constată executarea de activități fără permis sau acord petrolier și aduce la cunoștința organelor de stat competente;

m) avizează planul de abandonare și aprobă încetarea concesiunii în baza îndeplinirii prevederilor planului de refacere a mediului aprobat de autoritățile abilitate prin legislația privind protecția mediului.

Art. 55. – Organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL VIII

Contravenții și infracțiuni

Art. 56. – Nerespectarea de către titularul acordului petrolier a următoarelor dispoziții ale legii constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor art.33 alin.(1) și ale art.48 alin.(1) lit. b), c) și h) - cu amendă de la 150.000.000 lei la 300.000.000 lei;

b) nerespectarea dispozițiilor art.4 alin.(2), (3) și (4), art.41 alin.(1) lit.c), art.42 alin. (1) lit. a), b) și d), precum și ale art.48 alin. (1) lit. a) și f) - cu amendă de la 300.000.000 lei la 700.000.000 lei;

c) nerespectarea dispozițiilor art.48 alin.(1) lit.e) și i) - cu amendă de la 700.000.000 lei la 1.000.000.000 lei;

d) realizarea de către persoane juridice, române sau străine, de operațiuni petroliere în cadrul altor perimetre decât cele stabilite în acest scop de către autoritatea competentă - cu amendă de la 700.000.000 lei la 1.000.000.000 lei; totodată, în această situație se confiscă instalațiile și echipamentele cu care se efectuează operațiunile petroliere și cantitățile de petrol extrase din cadrul altor perimetre decât cele stabilite în acest scop de către autoritatea competentă și/sau, după caz, se percep daune reprezentând contravaloarea cantităților nerecuperate de la persoana juridică română sau străină, care a comis contravenția.

Art. 57. – Executarea de operațiuni petroliere fără permis sau acord petrolier constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani.

Art. 58. – Săvârșirea pentru a doua oară și în continuare a vreuneia dintre contravențiile sancționate prin prevederile art.56 și pentru care legea nu prevede revocarea concesiunii, se sancționează cu amenda, limitele amenzii prevăzute pentru contravenția respectivă fiind fixate la dublu, fără a depăși suma de 1.000.000.000 lei.

Art. 59. – Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către agenți constatatori anume desemnați de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale.

Art. 60. – Contravențiilor prevăzute la art.56 le sunt aplicabile, în măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, dispozițiile cuprinse în Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 61. – (1) Prevederile acordurilor petroliere aprobate de către Guvern rămân valabile, pe întreaga lor durată, în condițiile în care au fost încheiate.

(2) Acordarea facilităților de natura ajutorului de stat pentru titularii acordurilor petroliere încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, pentru cele în curs de aprobare de către Guvern și pentru noii solicitanți, se face cu respectarea legislației în domeniul ajutorului de stat.

Art. 62. – Soluționarea litigiilor în legătură cu interpretarea și executarea prevederilor acordurilor petroliere este de competența instanțelor din România, dacă părțile nu au convenit soluționarea pe cale arbitrală. În litigiile cu elemente de extraneitate, părțile pot conveni asupra competenței, inclusiv a instanțelor arbitrale internaționale.

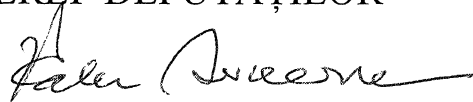
Art. 63. – În termen de 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei legi, autoritatea competentă va elabora normele de aplicare a acesteia, pe care le va supune aprobării prin hotărâre a Guvernului.

Art. 64. – Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 65. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea petrolului nr.134/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.301 din 29 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

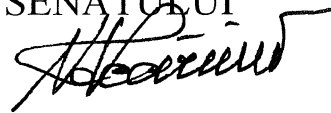
Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București, 7 iunie 2004
Nr. 238